

Den internasjonale konvensjon om eliminering av alle former for rasediskriminering

Distr.: Generell

8. april 2011

Original: Engelsk

Komiteen for eliminering av alle former for rasediskriminering

Syttiåttende sesjon

14. februar – 11. mars 2011

Behandling av rapporter innsendt av de statlige parter i henhold til konvensjonens artikkel 9

Avsluttende bemerkninger fra komiteen for eliminering av rasediskriminering

Norge

1. Komiteen behandlet i sine møter nr. 2061 og 2062 (CERD/C/SR.2061 og CERD/C/SR.2062), avholdt 21. og 22. februar 2011, den 19. til 20. periodiske rapport fra Norge (CERD/C/NOR/19-20), innsendt i ett dokument. I sitt 2084. møte (CERD/C/SR.2084), avholdt 9. mars 2011, vedtok komiteen følgende avsluttende bemerkninger.

A. Innledning

2. Komiteen takker for innsendelsen av den kombinerte nittende og tjuende periodiske rapport fra den statlige parten, i tide og i samsvar med retningslinjene for rapportering. Komiteen takker for de detaljerte svarene som er gitt under behandlingen av rapporten, og er glad for den åpne og konstruktive dialogen med en delegasjon på et så høyt nivå.

3. Komiteen noterer seg med tilfredsstillelse det nære samarbeidet med det sivile samfunnet under utarbeidelsen av rapporten og innspillene som er gitt til behandlingen fra Norsk senter for menneskerettigheter, Likestillings- og diskrimineringsombudet og Barneombudet.

B. Positive forhold

4. Komiteen noterer seg med interesse at utkastet til rapport ble sendt Sametinget for kommentarer.

5. Komiteen setter pris på at den statlige parten har tatt skritt til å bekjempe diskriminering, deriblant følgende:

- (a) Handlingsplanen for å fremme likestilling og hindre etnisk diskriminering (2009-2012) som inneholder flere nye tiltak,
- (b) Oppnevningen av et utvalg 1. juni 2007 for å foreslå en mer omfattende antidiskrimineringslovgivning,
- (c) Stortingets oppnevning 18. juni 2009 av et utvalg til å foreslå en begrenset revisjon av Grunnloven med sikte på å styrke menneskerettighetenes stilling,
- (d) Statistisk sentralbyrås prosjekt med sikte på å frembringe mer nøyaktig statistikk om den samiske befolkningen,
- (e) Vedtagelsen av den statlige parts handlingsplan av 2009 for bedring av levevilkårene for romfolk med norsk statsborgerskap,
- (f) Handlingsplanen for integrering og inkludering av innvandrerbefolkningen (2007-2009), herunder mål for inkludering,
- (g) Vedtagelsen av lova om kommunale krisesentertilbud (Krisesenterlova) som trådte i kraft 1. januar 2010,
- (h) Politidirektoratets plan for mangfoldsarbeidet i politi- og lensmannsetaten 2008-2013.

C. Bekymringer og anbefalinger

6. Samtidig som komiteen setter pris på opplysningene som delegasjonen ga i sin muntlige presentasjon, gjentar komiteen sin bekymring når det gjelder mangelen på data om befolkningens etniske sammensetning i den statlige parts rapport.

Komiteen anbefaler at den statlige parten fremlegger oppdaterte opplysninger om befolkningens etniske sammensetning i samsvar med avsnitt 10 og 12 i retningslinjene for rapportering (CERD/C/2007/1) og dens generelle anbefaling 8 (1990) om selvidentifisering med bestemte rasemessige eller etniske grupper.

7. Samtidig som komiteen noterer seg den statlige partens argumenter når det gjelder dens valg om ikke å inkorporere konvensjonen i nasjonal rett gjennom menneskerettsloven av 1999 på linje med andre viktige traktater om menneskerettigheter, gjentar komiteen viktigheten av å gi forrang til konvensjonen når det foreligger strid med nasjonal lov (artiklene 1 og 2).

Komiteen inviterer den statlige parten til å overveie å inkorporere konvensjonen i den nasjonale rettsordenen på et høyere nivå gjennom menneskerettsloven av 1999.

8. Komiteen er bekymret for at den påtenkte endringen av diskrimineringsloven ikke gjenspeiler alle diskrimineringsgrunnlagene i konvensjonens artikkel 1, herunder diskriminering på grunn av rase og hudfarge. Komiteen er også bekymret for at språk ikke er tatt med som diskrimineringsgrunnlag (art. 1)

Komiteen anbefaler at diskrimineringsloven endres for å sikre forbud mot alle diskrimineringsgrunnlagene i konvensjonens artikkel 1.

Komiteen er bekymret for situasjonen for innvandrere, personer med innvandrerbakgrunn, asylsøkere og flyktninger når det gjelder diskriminering mot dem med hensyn til tilgang til offentlige tjenester, bolig, arbeidsmarkedet og helsetjenester, og særlig tilfredsstillende somatisk og psykiatrisk helsetjeneste for traumatiserte flyktninger og asylsøkere. Komiteen er også bekymret over frafallsprosenten for elever med immigrantbakgrunn, herunder fra videregående skole (art. 4, 5 og 6).

I lys av komiteens generelle anbefaling nr. 30 (2004) om ikke-borgere, oppfordrer komiteen den statlige parten til regelmessige konsultasjoner med de berørte grupper og lokalsamfunn og til å iverksette tiltak mot den diskrimineringen de møter, herunder når det gjelder tilgang til offentlige tjenester, bolig, utdanning, arbeidsmarkedet og helsetjenester, herunder ytelse av spesialiserte tjenester innen mental og fysisk helse for traumatiserte flyktninger og asylsøkere. Komiteen inviterer den statlige parten til å vurdere å gjenåpne Psykososialt senter for traumatiserte flyktninger. Komiteen anbefaler også at den statlige parten setter av økte økonomiske ressurser til opplæring av lærere for et multikulturelt utdanningsmiljø. Den statlige parten bør også ta de nødvendige skritt for å sikre at personer med innvandrerbakgrunn har tilgang til stillinger i de øvre sjikt av myndighetsapparatet, academia og næringslivet.

10. Komiteen er bekymret for mangelen på kvalifiserte og profesjonelle tolker, særlig innen områdene helse- og rettsvesen, når det gjelder samisk og språk som snakkes av minoritetsgrupper og ikke-borgere. Komiteen er også bekymret for de etiske spørsmål som oppstår i forbindelse med tolking, herunder den rapporterte bruk av mindreårige som tolker for sine foreldre og den rapporterte bruk av familiemedlemmer som tolker for dem de har misbrukt (art. 2, 5 og 6).

Komiteen oppfordrer den statlige parten til å bedre tilgjengeligheten til og kvaliteten på profesjonelle tolketjenester, særlig innen områdene helse- og rettsvesen, herunder øremerking av budsjettmidler for å dekke et mangfold av språk. Komiteen anbefaler at det lovfestes rett til profesjonell tolking når det gjelder offentlige tjenester, og forbud mot bruk av mindreårige og slektninger som tolker. Komiteen anbefaler også at ansatte innen offentlig tjenesteyting mottar informasjon og veiledning om hvordan man skal engasjere og samarbeide med kvalifiserte tolker.

11. Selv om komiteen noterer seg betydningen av tilstrekkelig beherskelse av statens språk som middel til sosial integrasjon og deltakelse, er den bekymret over at kravet i statsborgerloven om at søkere mellom 18 og 55 år må gjennomføre 300 timer norskopplæring, kan innebære et hinder for tilgang til statsborgerskap og naturalisering for visse grupper. Komiteen er bekymret over frafallet fra den obligatoriske språkundervisningen, at den ikke er av ensartet kvalitet og gratis for alle, at introduksjonsprogrammet opphører etter tre år, at det er avhengig av vedkommendes grunnlag for opphold og kan tapes dersom vedkommende flytter til en annen kommune (art. 2 og 5).

Komiteen minner om sin generelle anbefaling nr. 30 og oppfordrer den statlige parten til å treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at det vederlagsfrie opplæringsprogrammet er tilgjengelig for alle som ønsker det og at pedagogiske prinsipper og innhold er tilpasset kjønn og utdanningsmessig og nasjonal bakgrunn. For å redusere frafallet og sikre at programmet ikke er til hinder for statsborgerskap og naturalisering, anbefaler komiteen at den statlige parten overvåker gjennomføringen nærmere for å fastslå om den er av ensartet kvalitet,

er tilpasset visse grupper når det gjelder kjønn og opprinnelse, og at den fortsatt er tilgjengelig ved skifte av bopel.

12. Komiteen noterer seg innstramningen av reglene i den nye utlendingsloven som trådte i kraft 1. januar 2010, særlig når det gjelder asylsøkere. Den er spesielt bekymret for situasjonen for enslige mindreårige asylsøkere som er mellom 15 og 18 år gamle og som bor på mottakssentre, og som er gitt midlertidig oppholdstillatelse frem til de er 18 år og deretter blir gjenstand for utsendelse med tvang eller frivillig hjemreise. Komiteen er også bekymret for denne kategorien barns tilgang til helsetjenester, utdanning og kvalifiserte verger (art. 2, 5 og 6).

I lys av komiteens generelle anbefalinger nr. 30, råder komiteen til at den statlige parten tar alle nødvendige skritt for å møte asylsøkerne på en human måte og i samsvar med loven. Den anbefaler at den statlige parten tar alle nødvendige skritt for å sikre spesiell beskyttelse for enslige mindreårige asylsøkere, herunder helsetjenester, utdanning og omsorg av kompetente verger, i samsvar med Norges internasjonale forpliktelser. Den anbefaler også at disse barna bosettes i lokalsamfunn utenfor asylmottak, så snart som mulig og at det blir mulig for dem å ta utdanning utover grunnskolen.

13. Komiteen er bekymret over forholdene som råder i mottakene og spesielle retursentre for asylsøkere og avviste asylsøkere, og også over forholdene i Trandum utlendingsinternat når det gjelder asylsøkere eller avviste asylsøkere dersom betingelsene for å internere dem er oppfylt. Den er også bekymret over forholdene i mottakssentre for barn i alderen 16–18, herunder det som berører deres fysiske og mentale helse. Komiteen er også bekymret over den foreslåtte senkningen av terskelen for fengsling og varigheten av midlertidig internering av personer som man verifiserer identiteten til (art. 2, 5 og 6).

Komiteen, som minner om sine generelle anbefalinger nr. 30 og 31 (2005) om hindring av rasediskriminering i administrasjonen av og virksomheten til strafferettssystemet, anbefaler at den statlige parten bringer forholdene i mottakene og de spesielle retursentrene, og i mottakene for barn, i tråd med relevante internasjonale menneskerettighetsstandarder. Den anbefaler at den statlige parten tilbyr nødvendige helsetjenester av mental og fysisk art ytet av spesielt opplærte, kvalifiserte ansatte.

14. Komiteen er bekymret over at lovgivningen om fri rettshjelp ikke dekker saker om etnisk diskriminering. Komiteen merker seg at Stortinget for tiden vurderer om fri rettshjelp bør gis når rettergangsskritt anbefales av Likestillings- og diskrimineringsombudet eller Likestillings- og diskrimineringsnemnda, slik tilfellet er med rettergangsskritt anbefalt av Sivilombudsmannen (art. 2, 5 og 6).

Komiteen, som minner om sin generelle anbefaling nr. 31, anbefaler at anbefalinger om fri rettshjelp fra Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda likestilles med anbefalinger fra Sivilombudsmannen.

15. Samtidig som komiteen ønsker velkommen handlingsplanen mot kvinnelig kjønnslemlestelse (2008-2011) og handlingsplanen mot tvangsekteskap (2008-2011), er den bekymret over det tilsynelatende overdrevne fokuset på disse forholdene som kan bli sett på som stigmatisering av kvinner og jenter som tilhører enkelte minoritetsgrupper (art. 2, 5 og 6).

Komiteen ber om å motta en oppdatert evaluering av effekten av handlingsplanen mot kvinnelig kjønnslemlestelse (2008-2011) og handlingsplanen mot tvangsekteskap (2008-2011) og en vurdering av hvordan disse også kan fremme rettighetene til kvinner og piker fra enkelte minoritetsgrupper uten at de stigmatiseres.

16. Komiteen er bekymret over den dobbelte eller tredobbelte diskriminering av kvinner fra enkelte etniske minoritets- eller innvandremiljøer, særlig av dem som er offer for vold og/eller menneskehandel. Den uttrykker også sin bekymring over bortfallet av øremerkede offentlige tilskudd til krisesentre etter ikrafttreddelsen av krisesenterloven, idet flertallet av dem som befinner seg på krisesentre, er kvinner med denne type bakgrunn. Komiteen er også bekymret over mangelen på tilstrekkelig kunnskap og faglig kompetanse hos de ansatte på krisesentrene og vanskelighetene som man støter på når det gjelder å finne alternative boliger for personer som forlater sentrene (art. 2, 5 og 6).

Komiteen, som minner om sine generelle anbefalinger nr. 25 (2000), 29 (2002) og 30, anbefaler at den statlige parten overvåker og vurderer effektiviteten i omsorgen som tilbys og finansieres av kommunene etter opphøret av øremerkede offentlige tilskudd til krisesentrene. Den oppfordrer den statlige parten til å påse at krisesentrene under den nye ordningen har fagutdannede ansatte med tilstrekkelige kunnskaper og faglig kompetanse til å arbeide med mennesker med etnisk minoritetsbakgrunn eller innvandrerbakgrunn, særlig når det gjelder dem som er offer for vold og/eller menneskehandel. Den anbefaler også at alt gjøres for å finne hensiktsmessige boliger for dem som forlater sentrene, borte fra dem som begikk overgrep mot dem.

17. Komiteen er bekymret over virkningen for urfolk og andre etniske grupper i områder utenfor Norge, herunder virkningen for deres levemåte og miljøet, av virksomheten til multinasjonale selskaper hjemmehørende i Norge og/eller under norsk jurisdiksjon (art. 2, 5 og 6).

I lys av komiteens generelle anbefalinger nr. 23 (1997) om urfolks rettigheter, råder komiteen til at den statlige parten tar hensiktsmessige lovgivningsmessige eller forvaltningsmessige skritt til å sikre at virksomheten til flernasjonale selskaper hjemmehørende i Norge og/eller i områder under norsk jurisdiksjon, ikke har en negativ innvirkning på urfolk og andre etniske gruppers utøvelse av sine rettigheter i områder utenfor Norge. Den statlige parten bør særlig lete etter måter å holde multinasjonale selskaper hjemmehørende i Norge og/eller under norsk jurisdiksjon ansvarlige for eventuelle negative virkninger for rettighetene til urfolk og andre etniske grupper på, i samsvar med prinsippene for sosialt ansvar og selskapenes etiske retningslinjer.

18. Komiteen er bekymret over at de skritt som er tatt kanskje ikke er tilstrekkelige til å bevare og fremme kulturen til det samiske folk og ta opp den spesielle situasjonen til østsamene, særlig når det gjelder deres tilgang til beiteområder for rein, og for sjøsamene, særlig når det gjelder deres rett til fiske. Komiteen er også bekymret for den vedvarende diskrimineringen mot samiske samfunn og mangelen på iverksettelse når det gjelder statusen for opplæring i samisk språk, herunder læremidler og ansatte (art. 2, 5 og 6).

I lys av komiteens generelle anbefalinger nr. 23, anbefaler komiteen at den statlige parten rådfører seg med østsamene og sjøsamene og iverksetter tiltak med

sikte på å sette dem i stand til fullt ut å utøve sine menneskerettigheter og grunnleggende friheter og til å opprettholde og utvikle sin kultur og sitt inntektsgrunnlag, herunder forvaltning av land og naturressurser, særlig når det gjelder reinbeiter og fiske. Komiteen oppfordrer den statlige parten til å ta aktive skritt for å sette det samiske samfunnet i stand til bevare sin kulturelle identitet og til å overvåke og bekjempe alle former for diskriminering mot de samiske samfunnene. Den anbefaler at den statlige parten lovfester en utdanningspolitikk som tar opp det samiske samfunns behov for morsmålsundervisning, herunder læremidler og menneskelige ressurser. Komiteen ville sette pris på å motta resultatene av Finnmarkskommisjonens undersøkelse av østsamenes krav på land.

19. Komiteen merker seg at det finnes bestemmelser som omhandler samiske interesser i Finnmark i mineralloven av 19. juni 2009, som trådte i kraft 1. januar 2010. Nevnte lov fastsetter imidlertid intet om samiske interesser andre steder utenfor Finnmark som tradisjonelt har vært bebodd av samene i Norge.

Komiteen ber den statlige parten om å ta med i sin neste periodiske rapport opplysninger om konsultasjoner som har vært ført og føres av statens regjering om industrielle og andre prosjekter i alle territorier der urfolk tradisjonelt bor.

20. Komiteen uttrykker sin bekymring når det gjelder rom- og romani/tatersamfunnene og særlig deres tilgang til offentlige steder, boliger, arbeid og de skritt som er tatt for å integrere barn fra romsamfunnene, særlig fra omreisende familier, inn i utdannessystemet i samsvar med deres måte å leve på (art. 2, 5 og 6).

I lys av komiteens generelle anbefaling nr. 27 (2000) om diskriminering mot romfolk, anbefaler komiteen at den statlige parten tar aktive skritt for å forhindre diskriminering mot rom- og romanifolk-/tatersamfunnene, særlig når det gjelder deres tilgang til offentlige steder, boliger og arbeid, og bevilge ytterligere ressurser til å finne hensiktsmessige løsninger for integrering av barn fra rom- og romanisamfunnene, særlig de som kommer fra omreisende familier, inn i utdanningssystemet, for å sikre at de får fullt utbytte av dette på alle nivåer i systemet, hensyn tatt til samfunnets livsstil og inklusive en bestemmelse om økt opplæring i deres språk.

21. Komiteen er bekymret over rasistiske uttalelser fra ekstremistgrupper, noen representanter for politiske partier, i media, herunder Internett, som består av hatefulle ytringer og kan lede til fiendtligsinnede handlinger overfor enkelte minoritetsgrupper og over tilstedeværelsen av foreninger som er innblandet i slike aktiviteter. Komiteen er også bekymret over at det er få klager over rasistiske handlinger, herunder handlinger foretatt av representanter for ordensmakten, og at få saker behandles av domstolene. Komiteen er videre bekymret over mangelen på domstolsstatistikk om antallet klager, etterforskninger, tiltaler og domfellelser når det gjelder rasistiske handlinger (art. 4 og 6).

Komiteen, som minner om sin generelle anbefaling nr. 15 (1993) vedrørende artikkel 4, som fastslår at alle bestemmelser i artikkel 4 er av bindende art, og anbefaler at den statlige parten utarbeider en klar og transparent definisjon av hatefulle ytringer og hatefulle forbrytelser med sikte på å sikre en balanse mellom retten til å uttrykke seg fritt og åpne uttrykk for rasistiske synspunkter i henhold til artikkel 4, og forbyr organisasjoner som fremmer rasisme og rasistisk diskriminering. Den anbefaler utvikling av en strategi for å ta opp rasisme i den offentlige diskurs på en mer effektiv måte. I lys av sin generelle anbefaling nr. 31, ber komiteen også den statlige parten om å

fremlegge domstolsstatistikk om antallet klager, antallet saker som er avvist og grunnene for avvísningen, etterforskninger, tiltaler og domfellelser når det gjelder alle typer av rasistiske handlinger, som bestemt i konvensjonens artikkel 4, inklusive handlinger begått av lovens håndhevere.

22. Med tanke på at menneskerettighetene er udelelige, oppfordrer komiteen den statlige parten til å overveie å ratifisere de internasjonale menneskerettighetstraktater som den hittil ikke har ratifisert, særlig traktater med bestemmelser som direkte gjelder emnet rasediskriminering, slik som FN-konvensjonen for beskyttelse av migrantarbeidere og medlemmer av deres familier av 1990.

23. Samtidig som komiteen merker seg den statlige parts plan for oppfølging av revisjonskonferansen etter Durbankonferansen, og i lys av komiteens generelle anbefaling nr. 33 (2009) om oppfølging av revisjonskonferansen etter Durbankonferansen, anbefaler komiteen at den statlige parten fortsetter å bygge på erklæringen og handlingsplanen fra Durban-konferansen, vedtatt i september 2001 av Verdenskonferansen mot rasisme, rasediskriminering, fremmedhat og beslektet intoleranse, hensyn tatt til resultatdokumentet fra revisjonskonferansen etter Durbankonferansen holdt i Genève i april 2009, når konvensjonen inkorporeres i det nasjonale rettssystem. Komiteen ber om at den statlige parten i sin neste periodiske rapport tar med konkret informasjon om handlingsplaner og andre tiltak for å implementere erklæringen og handlingsplanen fra Durban-konferansen på nasjonalt nivå.

24. Komiteen anbefaler at den statlige parten vedtar og i tilstrekkelig grad offentliggjør et hensiktsmessig handlingsprogram for å markere 2011 som Det internasjonale år for mennesker av afrikansk herkomst, som vedtatt av hovedforsamlingen i dens resolusjon 64/169 av 18. desember 2009.

25. Komiteen anbefaler at den statlige partens rapporter blir gjort lett tilgjengelige for allmennheten når de fremlegges, og at komiteens bemerkninger til disse rapportene likeledes blir offentliggjort på statens offisielle språk og andre alminnelig brukte språk så langt det er hensiktsmessig.

26. I samsvar med konvensjonens artikkel 9, første avsnitt, og regel 65 i komiteens endrede forretningsorden, ber komiteen om at den statlige parten innen ett år fra vedtagelsen av disse konklusjonene, gir opplysninger om dens oppfølging av anbefalingene i punktene 9, 12, 13 og 16 ovenfor.

27. Komiteen ønsker også å henlede den statlige partens oppmerksomhet på den særlige betydningen av anbefalingene 10, 18, 19 og 20, og ber om at den statlige parten gir detaljerte opplysninger i sin neste periodiske rapport om konkrete tiltak som er foretatt for å implementere disse anbefalingene.

28. Komiteen anbefaler at den statlige parten fremlegger sin tjuelførste og tjuende periodiske rapport i ett enkelt dokument, med frist 5. september 2013, under hensyntagen til retningslinjene for det CERD-spesifikke dokumentet vedtatt av komiteen i sin syttiførste sesjon (CERD/C/2007/1), og at den behandler alle punkter som er tatt opp i disse avsluttende bemerkningene. Komiteen oppfordrer også den statlige parten til å overholde grensen på 40 sider for traktatspesifikke rapporter og 60–80 sider for det felles kjernedokumentet (se harmoniserte retningslinjer for rapportering i dokument HRI/GEN.2/Rev.6, par. 19).
